

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 953

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 octombrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
837. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Făgăraș”, tronson 3	2
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Încheierea din 29 mai 2023 a Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal	3–4
Încheierea din 12 iunie 2023 a Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal	5
Sentința civilă nr. 153 din 26 iunie 2023 a Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal	5–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Făgăraș”, tronson 3

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 534/2022 pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Sibiu-Făgăraș”, județele Sibiu și Brașov, precum și prevederile art. 11 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Făgăraș”, tronson 3, conform variantei finale a studiului de fezabilitate, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Făgăraș”, tronson 3, aflate pe raza localităților Cârța și Arpașu de Jos din județul Sibiu, Ucea, Viștea, Drăguș, Sâmbăta de Sus și Voila din județul Brașov, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând proprietarii sau deținătorii de imobile proprietate privată supuse exproprierii, potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Cârța și Arpașu de Jos din județul Sibiu, Ucea, Viștea, Drăguș, Sâmbăta de Sus și Voila din județul Brașov, așa cum rezultă din evidențele unităților administrativ-teritoriale, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzută în anexa nr. 2.

(3) Se aprobă lista imobilelor proprietate publică a statului care fac parte din coridorul de expropriere, situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, conform anexei nr. 3.

(4) Se aprobă lista imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere, situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, conform anexei nr. 4.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente justelor despăgubiri pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu-Făgăraș”, tronson 3, aflate pe raza localităților Cârța și Arpașu de Jos din județul Sibiu, Ucea, Viștea, Drăguș, Sâmbăta de Sus și Voila din județul Brașov, sunt în cuantum total de 628,71 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea

bugetului de stat pe anul 2025 nr. 9/2025, cu modificările ulterioare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, articolul 56.48 „Programe finanțate din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), aferente cadrului financiar 2021-2027”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată și publică situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștința publică și prin afișare la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. 6. — Anexele nr. 1-4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

București, 9 octombrie 2025.

Nr. 837.

*) Anexele nr. 1-4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APPEL CONSTANȚA

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎN CHEIERE

Ședința publică din 29 mai 2023

Completul constituit din:

Președinte — XX

Grefier — XX

Dosar nr. XX

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul XX, cu domiciliul în XX, în contradictoriu cu pârâtul Președintele României (Administrația prezidențială), cu sediul în XX, intervenientul accesoriu în interesul pârâtului, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989, cu sediul ales în XX, și intervenient, prim-ministrul, cu sediul în XX, având ca obiect anulare act administrativ — *anulare în parte a Decretului nr. 232/25.02.2022 (poziția nr. 1 din anexa nr. 1)*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă, pentru reclamantul XX, avocat XX, în baza împuternicirii avocațiale nr. 0366889/2022 aflate la fila 19 din dosar, pentru intervenientul accesoriu Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989, răspunde secretar general XX, în baza Delegației nr. 4.981/12.05.2023, pe care o depune la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform dispozițiilor art. 153 și următoarele din Codul de procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a evidențiat părțile, obiectul litigiului, mențiunile privitoare la modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, stadiul procesual, precum și faptul că prim-ministrul României a depus întâmpinare.

Avocat XX, pentru reclamantul XX, având cuvântul, depune la dosar practică judiciară survenită între timp, respectiv un extras de pe portalul Curții de Apel Constanța și un extras de pe portalul Curții de Apel Brașov cu soluții ce au fost pronunțate în cauze similare.

Întrebate fiind, părțile precizează că nu mai au alte cereri de formulat.

Curtea ia act că nu mai sunt cereri prealabile de formulat, probe de administrat, apreciază dosarul în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Avocat XX, pentru reclamantul XX, având cuvântul, solicită anularea în parte a decretului emis de Președintele României, respectiv poziția 1 din anexa nr. 1, partea care privește retragerea titlului reclamantului, și să se ia act de faptul că reclamantul înțelege să își valorifice cererea pe cale separată.

Au formulat trei motive distincte de nelegalitate care dovedesc împrejurarea faptului că acest decret a fost emis în condiții nelegale și în condiții de exces de putere, în condițiile legii contenciosului, așa cum este ea definită.

În esență, prima chestiune care vizează nelegalitatea acestui decret este legată de încălcarea dispozițiilor art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, respectiv autoritatea de lucru judecat, și art. 434 din Codul de procedură civilă cu referire la hotărârea pe care au avut-o în vedere atât secretariatul de stat, când a propus Președintelui României retragerea titlului, cât și emitentul decretului — Instituția Prezidențială.

Solicită a se observa că este vorba despre Hotărârea nr. XX a Curții de Apel Constanța, pronunțată în Dosarul nr. XX, care nu a avut ca obiect juridic vreuna dintre cererile care se soluționau în cadrul dispozițiilor art. 49 alin. (2) lit. a), b) și c) din HG

nr. 1.412. Deci, cererea respectivă pe care a formulat-o în acel dosar reclamantul din prezenta cauză a vizat două aspecte:

— obligarea pârâtului secretariatul de stat să soluționeze o cerere/petiție, nu a solicitat tranșarea unei chestiuni legate de verificarea condițiilor de acordare a titlului de luptător cu rol determinant;

— obligarea pârâtului să emită o decizie prin care să includă securitatea în cadrul instituțiilor respective.

Însă, după ce i se admite în parte, în primă instanță, cererea reclamantului, Curtea de Apel Constanța a admis recursul, a casat în parte sentința și a respins cererea care a avut ca obiect doar petiția de soluționare a cererii înregistrate pe data de 15.12.2015.

Sub nicio formă nu s-a tranșat și nu s-a pus în discuție vreuna dintre situațiile anterior menționate, respectiv încălcarea dispozițiilor sau neîndeplinirea dispozițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1) pct. 1 lit. b) din Legea recunoștinței.

Prin urmare, sub acest aspect, motivarea pe care a avut-o în vedere secretariatul de stat când a făcut propunerea către Instituția Președintelui României și deopotrivă către Instituția Prezidențială, care și-a însușit această motivare fără să verifice dacă într-adevăr hotărârea respectivă face parte dintre cele care au avut ca obiect obținerea calității de luptător cu rol determinant și dacă poate sta la baza retragerii titlului, nimeni nu a făcut o asemenea verificare.

În consecință, sub acest aspect, au susținut că, invocându-se efectele acestei hotărâri judecătorești definitive ca fiind o hotărâre prin care i s-a respins reclamantului cererea de acordare a calității de luptător cu rol determinant, în realitate, este o chestiune nelegală, pentru că această hotărâre a vizat cu totul altceva.

Cel de-al doilea motiv de nelegalitate vizează nelegalitatea decretului prin raportare la efectele juridice valabile ale Deciziei nr. 343/10.10.2019 (poziția nr. 4), emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 92 din Legea recunoștinței, care funcționează chiar în cadrul secretariatului de stat.

În cursul anului 2019, i se comunică reclamantului din prezenta cauză, de către secretariatul de stat, faptul că i-a fost admisă în unanimitate de către comisie cererea privind acordarea calității de luptător cu rol determinant, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2019. Din acel moment și până în prezent, decizia a intrat în circuitul civil și a produs efecte și produce și astăzi efecte, nu a fost niciodată contestată, atacată, infirmată. Prin urmare, acordarea calității de luptător cu rol determinant nu s-a făcut pe calea unei proceduri jurisdicționale, ci pe calea unei proceduri administrative de către emitentul din prezenta cauză. Este vorba despre o decizie în ființă și, pe cale de consecință, Președintele României, Instituția Prezidențială, nu ar fi putut emite decretul respectiv fără ca, în prealabil, secretariatul de stat să fi atacat în justiție această decizie și, eventual, să obțină o hotărâre definitivă de anulare a acesteia.

Cea de-a treia chestiune de nelegalitate vizează încălcarea procedurii prevăzute de art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) și art. 49 alin. (2) din HG nr. 1.412/2004, care se referă la elementele de noutate care justifică schimbarea sau anularea certificatului, existând trei tipuri de hotărâri judecătorești la lit. a), b) și c) pe care nu le mai enumeră, întrucât le-a formulat în scris. Raportat la aceste hotărâri judecătorești strict și limitativ prevăzute de lege se va observa că reclamantul nu s-a aflat niciun moment în situația vreuneia din cele trei, astfel încât să se încadreze într-o

asemenea situație și să îi fie retras titlul de către Președintele României la propunerea secretariatului.

Prin urmare, ne aflăm în situația în care nu există o hotărâre judecătorească definitivă de constatare a neîndeplinirii acestor condiții, mai mult, există un decret de atribuire a acestui titlu — nr. 1.053/2019, care a stat la baza atribuirii acestui titlu, pe lângă faptul că a existat decizia comisiei, pe care o ei mențin în ființă, nu au contestat-o și nu au infirmat-o.

Constatând toate aceste chestiuni ca fiind motive distincte de nelegalitate care justifică soluționarea cererii/retragerea/emiterea decretului în condițiile unui regim de exces de putere, solicită admiterea cererii așa cum a fost formulată și să se dispună în consecință.

În referire la notele scrise depuse de Administrația Prezidențială în acest dosar la data de 26.01.2023 la fila nr. 6 paragraful final, invocă și susține că în sarcina secretariatului de stat este conturată întreaga culpă, acesta a creat întreaga situație expusă în prezenta cauză, a emis actele anterior prezentate care au dus în eroare Președintele României. Aceasta este situația pe care o dezbate Administrația Prezidențială, susținând că, dacă ar fi știut în realitate că acea hotărâre nu se încadrează în limita celor pentru care nu i s-a acordat sau i s-a respins cererea de acordare a calității de luptător cu rol determinant, nu ar mai fi emis un astfel de decret Președintele României, ci că s-ar fi bazat exclusiv pe verificările făcute de SSRML, deși susține faptul că nu era suficient ca doar verificarea formulată cu ocazia propunerii să fie făcută de către aparatul administrativ din subordinea Președintelui României, care trebuia să mai verifice încă o dată dacă acea hotărâre este vreuna dintre cele care poate sta la baza retragerii titlului.

Cu alte cuvinte, Administrația Prezidențială, *expressis verbis*, își derobă orice fel de obligații și susține că a fost indusă în eroare de către secretariatul de stat când a făcut o asemenea propunere nelegală.

Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Apărătorul intervenientul accesoriu secretariatul de stat, având cuvântul, învederează că va pune concluzii cu privire la punctele 3 și 4 de nelegalitate, raportat la competența comisiei de a anula sau nu direct certificatele în speța de față; la pct. nr. 1 de nelegalitate, apărătorul reclamantului arată faptul că în acea hotărâre în care se invocă dispozițiile art. 435-430 nu ar fi cerut acordarea certificatului.

Referitor la capătul 3 al cererii, solicită a se avea în vedere că în această speță secretariatul avea obligația să anuleze certificatele. Corpul de control al prim-ministrului a început controlul în luna martie, constatându-se că există beneficiari ai Legii nr. 341/2004 care încasează indemnizații, și le-a impus ca măsură anularea acestor certificate și să sisteze indemnizațiile. Ca atare, comisia avea competență directă și exclusivă de anulare a certificatelor.

Raportat la pct. 8, învederează că la cererea de intervenție au atașat cererea de chemare în judecată din Dosarul nr. XX, unde se vede că reclamantul a cerut constatarea calității de luptător cu rol determinant. În momentul în care Curtea de Apel Constanța a admis recursul formulat de secretariatul de stat și a respins cererea pe fond, apreciază că există putere de lucru

judecat cu privire la constatarea neîndeplinirii condițiilor. Corpul de control a formulat plângere penală împotriva secretariatului de stat în Dosarul nr. XX pentru că a tolerat încasarea indemnizațiilor și s-ar anula hotărâri judecătorești definitive. Au început să anuleze certificatele pentru cei care aveau hotărâri.

În referire la pct. 2, reclamantul susține că decretul nu este legal, întrucât nu există o hotărâre judecătorească. Art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă este imperativ, hotărârea judecătorească are efect de lege între părți și succesori.

În referire la Decizia nr. XX pe care reclamantul o invocă și care este în ființă, arată că, într-un alt dosar aflat pe rolul Curții de Apel Brașov, Curtea a invocat, din oficiu, excepția nelegalității deciziei prin care a fost admisă cererea, raportat la art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Raportat la culpa Președinției, arată că Decretul nr. 232 a fost dat legal, având în vedere că retragerea titlului a avut la bază trei acte: solicitarea din partea secretariatului de stat, procesul-verbal prin care s-a propus retragerea titlului, potrivit art. 92 alin. (5) din Legea nr. 341/2004 și hotărârea judecătorească. Apreciază că Decretul nr. 232 a fost legal, raportat la Decretul nr. 1.052, când li s-a atribuit titlul reclamantului și altor persoane, unde prin fraudă inimaginabilă a secretariatului de stat emite decizii și trimite către administrativ.

Administrația Prezidențială a fost sesizată de fostul secretar de stat și de șeful biroului juridic să nu emită decretul pentru că sunt hotărâri judecătorești definitive de respingere, însă aceasta a trimis sesizările formulate la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție unde s-a format un dosar.

Aceste proceduri administrative de transmitere între instituții au fost făcute înainte de apariția Decretului nr. 1.053, ca atare, apreciază că Administrația Prezidențială a fost în culpă când a emis acel decret de acordare, nu Decretul nr. 232 de retragere.

Pentru aceste considerente, solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și a se avea în vedere că există o putere provizorie de lucru judecat, în sensul că reclamantul a contestat și procesul-verbal emis de secretariatul de stat, acțiunea fiind respinsă, s-a formulat recursul care este suspendat până la soluționarea prezentei cauze.

Avocat XX, pentru reclamantul XX, având cuvântul, solicită a se jurnaliza poziția procesuală a reprezentantei secretariatului de stat, când își invocă propria culpă și susține „frauda inimaginabilă” a secretariatului de stat, a comisiei care a emis deciziile administrative prin care a constatat în unanimitate îndeplinirea condițiilor.

Apărătorul intervenientului accesoriu secretariatul de stat, având cuvântul, precizează că „frauda inimaginabilă” la admiterea unei cereri administrative se referea la faptul că exista o hotărâre judecătorească anterioară, definitivă.

Curtea constată dezbaterile închise și rămâne în pronunțare, dispunând amânarea pronunțării potrivit art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, la data 12.06.2023.

INSTANȚA

având nevoie de timp pentru a delibera, constată că se impune amânarea pronunțării.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 12.06.2023.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 29.05.2023.

PREȘEDINTE
XX

Grefier,
XX

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din 12 iunie 2023

Completul constituit din:

Președinte — XX

Grefier — XX

Dosar nr. XX

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul XX, cu domiciliul în XX, în contradictoriu cu pârâtul Președintele României (Administrația Prezidențială), cu sediul în XX, intervenientul accesoriu în interesul pârâtului, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989, cu sediul ales în XX, și intervenient, prim-ministrul, cu sediul în

XX, având ca obiect anulare act administrativ — *anulare în parte a Decretului nr. 232/25.02.2022 (poziția nr. 1 din anexa nr. 1)*.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 29.05.2023, consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 12.06.2023, dată la care a dispus:

I N S T A N Ț A ,

având nevoie de timp pentru a delibera, constată că se impune amânarea pronunțării.

P E N T R U A C E S T E M O T I V E

În numele legii

D I S P U N E :

Amână pronunțarea la data de 26.06.2023.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 12.06.2023.

PREȘEDINTE

XX

Grefier,

XX

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

S E N T I N Ț A C I V I L Ă Nr. 153

Ședința publică din 26 iunie 2023

Complet pentru cauze contencios administrativ și fiscal

Președinte — XX

Grefier — XX

Dosar nr. XX

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul XX, cu domiciliul în XX, în contradictoriu cu pârâtul Președintele României (Administrația Prezidențială), cu sediul în XX, intervenientul accesoriu în interesul pârâtului, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989, cu sediul ales în XX, și intervenient, prim-ministrul, cu sediul în XX, având ca obiect anulare act administrativ — *anulare în parte a Decretului nr. 232/25.02.2022 (poziția nr. 1 din anexa nr. 1)*.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 29.05.2023, consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 12.06.2023 și la data de 26.06.2023, dată la care a hotărât următoarele:

C U R T E A

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ

și fiscal cu nr. XX la data de 26.10.2022, reclamantul XX, în contradictoriu cu pârâtul Președintele României (Administrația Prezidențială), intervenientul accesoriu în interesul pârâtului, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989 și intervenientul prim-ministrul, a solicitat:

1. anularea în parte a Decretului nr. 232/25.02.2022, respectiv a poziției nr. 1 din anexa nr. 1 la decret, emis de pârât, în partea care privește retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”;

2. obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu, constând în contravaloarea taxei de timbru și a onorariului de avocat.

În motivarea cererii reclamantul arată că prin Decretul nr. 232/25.02.2022 emis de Instituția Președintelui României, reprezentată de dl Președinte, XX, s-a dispus retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, aspect consemnat în poziția nr. 1 din anexa nr. 1 la Decretul nr. 232/2022.

Decretul atacat a avut la bază Adresa nr. 1.553/9.02.2022, întocmită de Instituția Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, prin care a fost

transmisă către Instituția Președintelui României lista pentru un număr de 47 de persoane, printre care și reclamantul (regăsit la poziția nr. 1 din anexa nr. 1 la decret), cuprinzând persoanele pentru care Comisia art. 49, constituită în baza Ordinului nr. 2/2022, a propus prin Procesul-verbal nr. 18/1.513/8.02.2022 — anularea certificatelor și retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, în temeiul prevederilor art. 430 din noul Cod de procedură civilă.

Potrivit motivării adresei de înaintare a acestei liste, întocmită la propunerea secretariatului de stat, „cele 47 de persoane dețin titluri de «Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant», emise prin Decretul nr. 1.053/10.12.2019, publicat în M.O. nr. 1000/12.12.2019, au hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, au certificatele tipărite și eliberate, figurează cu indemnizații în plată la casele de pensii”.

În egală măsură și Decretul nr. 232/25.02.2022 — poziția nr. 1 din anexa nr. 1, emis de pârața, Instituția Președintelui României, a avut la bază aceeași motivare, respectiv a faptului că pentru toate cele 47 de persoane care au fost cuprinse în lista anexă (inclusiv reclamantul) există hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant.

Arată reclamantul că în cazul său a fost indicată în anexa nr. 1 — poziția nr. 1 la decret — existența Deciziei civile nr. XX a Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. XX.

II. Considerente în drept. Motive de nelegalitate privind Decretul nr. 232/25.02.2022, respectiv poziția nr. 1 din anexa nr. 1 la decretul atacat

II.1. Nelegalitatea Decretului nr. 232/25.02.2022 — poziția nr. 1 din anexa nr. 1, prin raportare la încălcarea flagrantă și nepermisă de către emitentul actului atacat a dispozițiilor art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii).

Prin Decizia civilă nr. XX a Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. XX, s-a dispus în contradictoriu cu recurentul pârât, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, admiterea recursului formulat de recurentul pârât, casarea în parte a Sentinței civile nr. XX, pronunțată de Tribunalul Constanța, dispunând respingerea capătului de cerere privind obligarea recurentei la soluționarea cererii înregistrate la data de 15.12.2015.

În realitate însă Decizia civilă nr. XX a Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. XX, avută în vedere la emiterea decretului contestat, a avut un cu totul alt obiect juridic decât cel reținut în mod nelegal și cu aplicarea greșită a prevederilor art. 430 din noul Cod de procedură civilă, de către pârața, Instituția Președintelui României.

Arată reclamantul că, prin cererea de chemare în judecată care a format obiectul Dosarului nr. XX al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, a solicitat ca instanța să dispună în sensul obligării pârâtului, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, la soluționarea cererii din data de 15.12.2015, privind preschimbarea certificatului de Luptător cu Rol Determinant, precum și obligarea pârâtului să emită o decizie prin care să introducă fosta Securitate a județului Constanța și Miliția județului Constanța în categoria obiectivelor de importanță deosebită.

Prin Sentința civilă nr. XX instanța de fond a Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis în parte cererea, dispunând obligarea pârâtului Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 doar la soluționarea cererii sale privind preschimbarea certificatului de Luptător cu Rol Determinant, înregistrată cu nr. 18/14.898/15.12.2015, respingând celălalt capăt de cerere, de obligare a pârâtului să emită o decizie prin care să introducă fosta Securitate a județului Constanța și Miliția județului Constanța în categoria obiectivelor de importanță deosebită, ca nefondată.

Cu alte cuvinte, pârâtul Președintele României, în calitate de emitent al decretului de retragere a titlului său de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, aspect consemnat în poziția nr. 1 din anexa nr. 1 la Decretul nr. 232/2022, a încălcat în mod flagrant și nepermis dispozițiile art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii), reținând și validând cu aceeași motivare contrară legii împrejurarea că „cele 47 de persoane dețin titluri de «Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant», emise prin Decretul nr. 1.053/10.12.2019, publicat în MO nr. 1000/12.12.2019, au hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, au certificatele tipărite și eliberate, figurând cu indemnizații în plată la casele de pensii”.

Contrar acestui mod vădit greșit de interpretare și aplicare a efectelor definitive a Deciziei civile nr. XX a Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. XX, în realitate hotărârea judecătorească invocată în anexa nr. 1, poziția nr. 1 la Decretul nr. 232/25.02.2022 nu a tranșat vreodată și nici nu a avut ca obiect o cerere a sa care să fi avut ca obiect obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, situație în care nici nu a existat în cazul său și nu există nici în prezent o hotărâre judecătorească definitivă de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant.

Întrucât efectul autorității de lucru judecat privește, potrivit legii procesul civil [art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă], atât dispozițiul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină și având în vedere că hotărârea judecătorească definitivă respectivă nu a vizat obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant și cum această decizie civilă definitivă are forță probantă a unui înscris autentic (art. 434 din Codul de procedură civilă), rezultă în mod categoric concluzia potrivit căreia Decretul nr. 232/25.02.2022, respectiv poziția nr. 1 din anexa nr. 1 la decret, a fost emis cu încălcarea și nesocotirea evidentă a acestor dispoziții legale imperative ce atrag nelegalitatea parțială a decretului atacat, respectiv numai în partea care privește poziția nr. 1 din anexa nr. 1 la decret.

II.2. Nelegalitatea Decretului nr. 232/25.02.2022 — poziția nr. 1 din anexa nr. 1, prin raportare la efectele juridice valabile ale Deciziei nr. 343/10.10.2019 (poziția nr. 4), emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia nr. 343/10.10.2019 (poziția nr. 4), emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost admisă în unanimitate cererea sa înregistrată cu nr. 18/LRD/5862/11.05.2015 — de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant.

Adoptarea Deciziei nr. 343/10.10.2019 a survenit ca urmare a cererii formulate și înregistrate cu nr. 18/LRD/5862/

11.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant.

Prin Adresa nr. 10.982/25.10.2019, instituția secretariatului de stat i-a comunicat faptul că „Cererea cu nr. 18/LRD/5862/11.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, a fost admisă în unanimitate de către Comisie, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004”.

Contrar motivării complet eronate reținute de pârâtul Președintele României, în calitate de emitent al decretului de retragere a titlului său, în realitate, și în prezent efectele Deciziei nr. 343/10.10.2019 (poziția nr. 4) subzistau și la momentul formulării propunerii de retragere a titlului său, dar și la data emiterii decretului prezidențial de retragere, efecte juridice care subzistă și în prezent, întrucât această decizie nu a fost niciodată contestată sau infirmată (desființată) din punct de vedere juridic.

Având în vedere aspectul esențial al validității și în prezent a efectelor acestei decizii care a constat că în ceea ce îl privește sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. „b” pct. 3 din Legea nr. 341/2004 (poziția nr. 4), dar și împrejurarea că această decizie nu a fost niciodată contestată judiciar, revocată și nici anulată în mod definitiv de o instanță judecătorească, rezultă în mod categoric concluzia potrivit căreia și sub acest aspect decretul prezidențial atacat a fost emis în ceea ce îl privește cu încălcarea și nesocotirea evidentă a efectelor valide ale acestei Decizii nr. 343/10.10.2019, adoptată de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9 indice 2 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, aspect ce determină, în egală măsură, nelegalitatea parțială a actului administrație contestat.

II.3. Nelegalitatea Decretului nr. 232/25.02.2022 — poziția nr. 1 din anexa nr. 1, prin raportare la vădită încălcare a procedurii legale instituite de prevederile art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (hotărâre de anulare a certificatului emis de instanța de contencios).

Potrivit art. 49 alin. (2) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, „în cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora”.

Contrar obligației legale pe care pârâtul, instituția Președintelui României, o avea, în calitate de emitent al decretului prezidențial, de a verifica în prealabil apariția și existența unor elemente de noutate, a decis în mod vădit nelegal și cu încălcarea dispozițiilor legii emiterii decretului de retragere a titlului său, cu toate că nu se afla în situația juridică prevăzută de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, „Prin sintagma elemente de noutate se înțelege: (a) hotărârile judecătorești definitive prin care se constată încălcarea art. 3 alin. (6) și art. 8 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare; (b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se

constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea certificatului preschimbabil sau a noului certificat ori încălcarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare; (c) hotărârile judecătorești definitive prin care s-a dispus anularea certificatului”.

Cu alte cuvinte, legalitatea emiterii decretului prezidențial de retragere a titlului său nu este lăsată de legiuitor la aprecierea subiectivă a instituției Președintelui României, ci legalitatea acestei măsuri este condiționată de respectarea de către pârât întocmai a procedurii legale instituite de art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Or, în condițiile în care situația sa juridică nu se încadra sub nicio formă în vreuna dintre ipotezele legale expres și limitativ reglementate de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, în mod corelativ nici emitentul decretului prezidențial nu putea dispune, în condiții de legalitate, emiterii decretului prezidențial de retragere a titlului său de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

În ipoteza în care nu exista o hotărâre judecătorească definitivă de anulare a certificatului său emis în condițiile și cu respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (hotărâre de anulare a certificatului emis de instanța de contencios), rezultă că Decretul nr. 232/2022, poziția nr. 1 din anexa nr. 1, este nelegal, impunându-se o soluție de anulare în parte a acestuia.

Cu alte cuvinte, în mod nelegal și în regim de exces de putere s-a procedat în cazul său la emiterii Decretului nr. 232/2022, poziția nr. 1 din anexa nr. 1, în absența oricărei hotărâri judecătorești definitive și opozabile prin care să se fi dispus în prealabil respingerea cererii de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant sau în condițiile existenței oricărei alte hotărâri judecătorești de natura celor prevăzute de art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1) cu referire la art. 2 alin. (1) lit. „b și c”, art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 554/2004, republicată, art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii); art. 49 alin. (2) și art. 49 indice 1 alin. (2) lit. „a, b și c” din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 223 alin. (3) din Codul de procedură civilă și art. 453 din Codul de procedură civilă.

În probațiune: proba cu înscrisuri, respectiv documentația care a stat la baza emiterii Decretului nr. 232/2022, poziția nr. 1 din anexa nr. 1, inclusiv propunerea întocmită și înaintată de către secretariatul de stat prin Adresa nr. 1.553/9.02.2022 (dosarul administrativ).

La data de 28.11.2022 **pârâta Administrația Prezidențială** a depus **întâmpinare** prin care a invocat pe cale de excepție netimbrarea cererii și inadmisibilitatea cererii din perspectiva art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 din Constituția României, republicată.

II. Pe fondul cererii, dacă vor fi respinse excepțiile invocate, solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 47/1994*):

„(1) Pentru exercitarea de către Președintele României a prerogativelor care îi sunt stabilite prin Constituția României și alte legi se organizează și funcționează Administrația prezidențială, instituție publică cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, Palatul Cotroceni.

(2) În sensul prezentei legi, prin *Administrația prezidențială* se înțelege «serviciile publice aflate la dispoziția Președintelui României, pentru îndeplinirea atribuțiilor sale».

Atribuțiile compartimentelor din cadrul Administrației Prezidențiale sunt stabilite, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 47/1994, prin Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației Prezidențiale. Potrivit acestuia, Secretariatul General al Administrației Prezidențiale are atribuții de reprezentare în instanță a Președintelui României și a Administrației Prezidențiale.

Chestiuni prealabile

1. Stabilirea cadrului procesual — din perspectiva necesității introducerii în cauză a prim-ministrului, învederează instanței dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în articolul 91 alineatele (1) și (2), articolul 92 alineatele (2) și (3), articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 literele a), b) și d) se contrasemnează de primul-ministru”.

Așadar, din categoria decretelor ce sunt supuse regulii contrasemnării de prim-ministru fac parte și decretul emis pentru conferirea de decorații și titluri de onoare.

Decretul nr. 232/2022 a fost contrasemnat de către prim-ministru, în temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României.

Contrasemnarea decretului dă actului respectiv o motivație mai solidă și antrenează, de regulă, răspunderea juridică a celui care a contrasemnat actul, aceasta fiind o condiție de validitate a actului.

Față de această situație de fapt și de drept, supune atenției prevederile art. 161 din Legea nr. 554/2004, care prevăd următoarele: „Când raportul juridic dedus judecării o impune, instanța de contencios administrativ va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altei persoane. Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a terțului și instanța apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului, aceasta va respinge cererea fără a se pronunța în fond.”

În consecință, solicită a fi pusă în discuție necesitatea introducerii în cauză a prim-ministrului, respectiv ca reclamantul să precizeze dacă înțelege sau nu să completeze cadrul procesual pasiv în prezentul dosar.

Cu privire la prevederile textului legal invocat, respectiv art. 161 din Legea nr. 554/2004, pârâta face mențiunea expresă că, în calitate de reprezentantă a Președintelui României, nu solicită introducerea în cauză a prim-ministrului, întrucât reclamantul este cel care are, în primul rând, interesul ca hotărârea pe care urmăresc să o obțină să fie opozabilă și acestuia.

În situația în care reclamantul nu își precizează punctul de vedere cu privire la stabilirea cadrului procesual pasiv, în sensul introducerii în cauză a prim-ministrului, consideră că s-ar impune aplicarea de către instanță a sancțiunii prevăzute de dispozițiile art. 161 teza a 2-a din Legea nr. 554/2004, respectiv respingerea acțiunii fără a intra pe fondul cauzei.

Stabilirea cadrului procesual — din perspectiva necesității introducerii în cauză a Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 nr. 1.553/9.02.2022 referitoare la retragerea titlului de Luptător cu Rol Determinant („Secretariatul de Stat”).

În cuprinsul Legii recunoașterii pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 341/2004*), se prevăd următoarele:

— la art. 5 alin. (5) — „Secretariatul de Stat face propuneri Președintelui României pentru acordarea titlurilor.”;

— la art. 8 alin. (6) — „În cazul anulării unui certificat, Secretariatul de Stat va propune Președintelui României retragerea titlului atribuit în baza acestuia.”;

— la art. 9 alin. (5) — „Secretariatul de Stat va înainta periodic Președintelui României propunerile de atribuire a titlurilor pentru persoanele ale căror cereri au fost admise, în vederea publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

În consecință, pentru acordarea sau retragerea unui titlu, prin decret al Președintelui României, în condițiile Legii nr. 341/2004, trebuie să existe o propunere a Secretariatului de Stat; în absența acesteia, decretul nu se poate emite, serviciile din subordinea Președintelui României neavând atribuția legală (și nici posibilitatea efectivă) de a analiza și constata care dintre persoane îndeplinește sau nu condițiile pentru acordarea sau retragerea titlului.

În concret, așa cum vor arăta și la apărările pe fondul cauzei, emiterea decretului a cărui anulare se solicită în prezentul dosar s-a realizat ca urmare a Adresei (propunerii) Secretariatului de Stat nr. 1.553 din 9.02.2022, înregistrată la Cancelaria Ordinului din cadrul Administrației Prezidențiale cu nr. CA/223/10.02.2022.

În cuprinsul acestei adrese (fila 1, paragraful final), se arată: „Excelența Voastră, solicităm prin prezenta emiterea unui decret privind retragerea titlului de «Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant», pentru un număr de 47 de persoane a căror date sunt evidențiate în anexă.” Mai departe, în cuprinsul aceleiași adrese, Secretariatul de Stat motivează propunerea formulată, arătând că „cele 47 de persoane (...) au hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant (...)”.

Față de acest aspect, consideră necesară introducerea în cauză a Secretariatului de Stat, autoritatea care a formulat propunerile în baza cărora s-a emis decretul contestat, pentru a-și susține aceste propuneri.

Se mai arată că reclamantul a formulat o cerere de chemare în judecată, Dosar nr. 3.036/118/2022, aflat pe rolul Tribunalului Constanța, având ca obiect anulare act administrativ, pârâți Președintele României și Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, nr. 1.553/9.02.2022, referitoare la retragerea titlului de Luptător cu Rol Determinant. Prin Hotărârea civilă nr. 1.259/2022, instanța de fond, Tribunalul Constanța, „respinge cererea de chemare în judecată (...) ca neîntemeiată. Ia act că reclamantul a renunțat la judecarea capătului de cerere formulat în contradictoriu cu pârâțul Președintelui României”.

Cu privire la excepția netimbrării cererii solicită admiterea acesteia, pentru următoarele motive:

Art. 148 alin. (6) din Codul de procedură civilă prevede că „Cererile adresate instanțelor judecătorești se timbrează, dacă legea nu prevede altfel”.

Potrivit art. 197 din Codul de procedură civilă, se instituie obligația de a timbra cererea, astfel: „În cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atașează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, reglementează cuantumul taxelor judiciare de timbru aferente acțiunilor și cererilor adresate instanțelor judecătorești, Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și sfera acțiunilor și cererilor adresate acelorași instituții ce sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru (scutiri obiective și subiective).

Solicită a se observa că la prezenta cerere nu a fost anexată dovada achitării taxei de timbru.

Din aceste considerente, solicită admiterea excepției netimbrării cererii și, pe cale de consecință, să se dispună sancțiunea anulării cererii, ca netimbrată.

Cu privire la excepția invocată inadmisibilității cererii, în vederea respectării atât a dispozițiilor art. 248³ din Codul de procedură civilă, cât și a succesiunii logice firești ce determină o anumită ordine a soluționării excepțiilor invocate, ținând cont astfel de rațiunile interne ale procesului civil, dar și de efectul pe care tinde să îl realizeze, fiind în discuție un act ce intră în sfera finelui de neprimire de rang constituțional, emis în raporturile cu Parlamentul, prin contrasemnarea decretului de către prim-ministru, consideră că se impune soluționarea cu prioritate a excepției inadmisibilității acțiunii din perspectiva art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 din Constituția României, republicată.

Apreciază că o asemenea interpretare și respectare a acestei ordini legale de soluționare a excepțiilor invocate va permite valorificarea ulterioară, cu bună-credință, a argumentelor părților litigante.

Potrivit dispozițiilor art. 100 alin. (2) din Constituție, unele decrete ale Președintelui României se contrasemnează de prim-ministru. Acestor acte juridice le sunt aplicabile dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora „Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale”. Așa fiind, în măsura în care, prin obiectul de reglementare, decretele Președintelui nu se circumscriu sferei actelor exceptate, ele pot fi atacate în contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004.

O interpretare contrară ar însemna că instanțele judecătorești investite cu exercitarea controlului de legalitate s-ar substitui prerogativelor constituționale ale Președintelui României, ceea ce este în evidentă contradicție cu prevederile legale și ar echivala cu negarea atribuțiilor constituționale proprii ale Președintelui României, care ar deveni atribuții comune/partajate cu instanțele judecătorești. Din această perspectivă, opinează că, pentru acest tip de decret, instanțele judecătorești nu au vreo competență de control și cenzură.

Decretele Președintelui emise în exercitarea atribuției constituționale prevăzute de art. 94 lit. a) din Constituție nu sunt simple acte administrative susceptibile de control pe calea contenciosului administrativ, ci sunt acte juridice complexe ce exprimă raporturi de natură constituțională între Președintele României, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte, și, în consecință, potrivit art. 1 alin. (4) din Constituție, nu sunt cenzurabile de către instanțele judecătorești pe calea contenciosului administrativ.

De altfel, prin Decizia nr. 946 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 19 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție „se limitează numai la reglementarea constituțională a garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, de la care fac excepție în mod absolut numai două categorii de acte, cele de comandament cu caracter militar și cele care privesc raporturile cu Parlamentul, care prin natura lor nu sunt supuse sub nicio formă controlului judecătoresc”.

Președintele României exercită atât atribuții constituționale, cât și atribuții legale. În privința celor constituționale, jurisprudența Curții Constituționale a recunoscut că, în exercitarea prerogativelor sale, Președintele României se

bucură în unele cazuri de putere discreționară, iar în altele de o largă putere de apreciere cu privire la îndeplinirea unor standarde legale. Principiul supremației Constituției, proclamat prin art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, interzice ca instanțele de judecată să se poată pronunța asupra unei atribuții constituționale ce implică analiza exclusivă a emitentului actului.

Prin contrasemnarea decretului, prim-ministru, în acord cu rolul său constituțional, dar și cu jurisprudența constituțională, a efectuat un control de legalitate și oportunitate cu privire la decretul Președintelui României.

În motivarea și susținerea acestei excepții a inadmisibilității, apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 285 din 21 mai 2014, prin care instanța de contencios constituțional a stabilit natura juridică și efectele contrasemnării unui decret al Președintelui României.

De asemenea, și practica judiciară, încă din 2005, este în sensul inadmisibilității controlului judecătoresc asupra decretelor Președintelui României, contrasemnate de către prim-ministru.

Astfel, cu titlu de exemplu, invocă și unele din considerentele reținute de Decizia nr. 1.840/2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, ca instanță de recurs, în Dosarul nr. 797/2005: „Rațiunea obligației de a se contrasemna aceste decrete de către prim-ministru constă tocmai în exercitarea unui control parlamentar indirect, ce ține de principiul democrației constituționale, instituit prin art. 1 alin. (4) din Constituție. Și în aceste condiții, prin instituția contrasemnării, astfel cum s-a arătat, Parlamentul exercită un control indirect prin mijlocirea prim-ministrului, care răspunde în fața legislativului.”

În contextul Constituției României revizuite în 2003, este întărit rolul Parlamentului, decretele Președintelui României contrasemnate de prim-ministru evidențiind „raporturi de natură constituțională dintre cei doi șefi ai Executivului, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte, fiind temeiul exercitării unui control politic de către Parlament asupra Executivului, control direct asupra prim-ministrului, ca șef al Guvernului, potrivit art. 109 alin. (1) din Constituție și indirect asupra Președintelui Republicii, fie în ideea sesizării Curții Constituționale, dacă se apreciază că prin acest act, ce emană de la Executiv, s-a creat un conflict, în sensul 146 lit. e) din Constituție, fie în perspectiva declanșării procedurii de suspendare, în condițiile art. 95 din Constituție”.

Tot prin legea de revizuire a Constituției a fost introdusă în art. 126 alin. (6) teza I soluția finelor de neprimire în materia contenciosului administrativ — „controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament militar”.

În plus, în practica sa recentă, și Curtea de Apel București a constatat că: „nu poate fi supus controlului efectuat de instanțele de contencios administrativ, în acord cu prevederile art. 5 din Legea nr. 544/2004, un decret contrasemnat de prim-ministru. Art. 100 alin. (2) din Constituție instituie obligația ca decretul să fie contrasemnat de către prim-ministru. Acest aspect prezintă importanță din perspectiva art. 5 din Legea nr. 554/2004, conform căruia nu pot fi atacate în contencios administrativ acte administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul.

De altfel, în acest sens, atât doctrina, cât și practica Înaltei Curți de Casație și Justiție (a se vedea Decizia nr. 1.840/2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — SCAF) au considerat că rațiunea obligației de a se contrasemna decretele de către prim-ministru constă tocmai în exercitarea unui control parlamentar indirect, fie pe calea unei interpelări, fie a unei moțiuni”.

În acest sens, invocă Hotărârea nr. 257/2020 în Dosarul nr. 1.874/2/2020 și, respectiv, Hotărârea nr. 236/2020 în Dosarul nr. 1.684/2/2020.

De asemenea, și Curtea de Apel Iași a considerat că, „având în vedere că obligativitatea contrasemnării de către prim-ministru a decretului contestat îi conferă acestuia, din perspectiva jurisprudenței Curții Constituționale a României, natura unui act administrativ care vizează raporturile acestuia din urmă cu Parlamentul, (...), acest act aparține categoriei exceptate controlului judecătoresc al instanțelor de contencios administrativ, potrivit art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și art. 126 alin. (6) din Constituția României. Pentru aceste motive, Curtea va admite excepția inadmisibilității acțiunii, (...) respingând cererea reclamantului în totalitate”. Astfel, Curtea de Apel Iași s-a pronunțat în Dosarul nr. 607/45/2021, Hotărârea nr. 31/2022 (nedefinitivă la data formulării întâmpinării).

În cuprinsul Hotărârii nr. 31/2022, despre natura juridică a decretului emis de Președintele României, Curtea de Apel Iași consideră că sunt relevante considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 284/2015, în cuprinsul căreia se arată că „actul contrasemnării decretului (...) reprezintă o atribuție proprie a prim-ministrului, care, desigur, în final angajează răspunderea Guvernului”.

În temeiul art. 126 alin. (6) din Constituția României și art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, solicită admiterea excepției inadmisibilității și respingerea acțiunii, ca inadmisibilă, această soluție fiind în conformitate cu prevederile legale, cu opiniile exprimate în literatura de specialitate, precum și cu practica recentă a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București și Curții de Apel Iași, ICCJ.

II. Pe fondul cauzei solicită respingerea cererii, ca neîntemeiată.

În situația respingerii excepțiilor anterior invocate și argumentate, solicită ca, prin sentința ce se va pronunța, să se dispună respingerea cererii de anulare a Decretului nr. 232/2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, poziția 1 din anexa decretului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 1.03.2022, ca neîntemeiată, din următoarele considerente:

În cuprinsul anexei Decretului nr. 232/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 1.03.2022, la poziția nr. 1, se regăsește numele reclamantului, căruia i-a fost retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, conferit prin Decretul nr. 1.053 din 10 decembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1000 din 12 decembrie 2019.

Decretul nr. 232/2022 a fost emis — așa cum se arată în preambulul său — în „temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

II.1. Față de motivarea acțiunii, arată că Decretul nr. 232/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 1.03.2022, prin care s-a retras titlul de Luptător cu Rol Determinant, are la bază:

— Adresa Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 nr. 1.553/9.02.2022 referitoare la retragerea titlului de Luptător cu Rol Determinat pentru un nr. de 47 de persoane din anexa Decretului Președintelui României nr. 1.053/2019;

— Procesul-verbal al ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 02/2022 din data de 26.01.2022;

— Hotărârea civilă nr. XX, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. XX.

În cuprinsul adresei se menționează următoarele: „cele 47 de persoane au titluri de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant emise prin Decretul nr. 1.053 din 10 decembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 1000 din 12 decembrie 2019, au hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, au certificatele tipărite și eliberate, figurează cu indemnizații în plată la casele de pensii”.

Reclamantul din prezentul dosar se regăsește la poziția nr. 1/47 a tabelului anexă.

II.2. Din conținutul Procesului-verbal al ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 02/2022 din data de 26.01.2022, reies următoarele: „Membrii Comisiei art. 49 procedează la verificarea copiilor de pe hotărârile judecătorești din dosarele de instanță anexate referatului și constată că cele 47 de persoane au hotărâri judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant. În speță, s-a analizat documentația aferentă următoarelor persoane: (...)”. Printre aceste persoane se numără și reclamantul din prezentul dosar, XX. Cu privire la acesta, învederează soluția definitivă a Curții de Apel Constanța, pronunțată în Dosarul de recurs nr. XX, în care se „admite recursul (...) formulat de recurent pârât Secretariatul de stat (...) împotriva Sentinței civile nr. XX, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. XX, în contradictoriu cu intimatul reclamant XX (...), având obligația de a face. Casează în parte sentința recurată și dispune respingerea capătului de cerere privind obligarea recurentei la soluționarea cererii înregistrate la data de 15.12.2015. Menține celelalte dispoziții. Definitivă”.

De asemenea, mai este consemnat în acest proces-verbal faptul că hotărârile judecătorești definitive prevalează asupra oricărui act administrativ, existând incidența puterii de lucru judecat, iar acest aspect constituie, în esență, rațiunea înaintării propunerii menționate anterior. Totodată, întocmirea și transmiterea unei adrese cu propunerea de retragere a titlurilor, de către Președintele României, sunt de competența secretarului de stat — în calitate de reprezentat legal al Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989 — SSRML, având în vedere inclusiv dispozițiile Legii nr. 179/2021 pentru modificarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, respectiv ale Legii nr. 242/2021 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004.

„După deliberare (...), Comisia cu unanimitate de voturi decide să înainteze Secretarului de stat al SSRML propunerea privind solicitarea de a transmite cu celeritate către Administrația Prezidențială a adresei prin care secretarul de stat al SSRML propune Președintelui României retragerea titlului pentru cele 47 de persoane pentru care există hotărâri definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, având ca anexă documentația conexă — și anume: lista nominală — 3 file — a celor 47 de persoane cu evidențierea poziției în care acestea figurează în anexele 1-3 la Decretul nr. 1.053/2019.”

II.3. Decretul nr. 232/2022 a fost emis, așa cum se menționează în preambulul acestuia, în temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

și ale Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a propunerii înaintate de secretarul de stat al SSRML nr. 1.553/9.02.2022, având la bază Procesul-verbal al ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 02/26.01.2022.

În privința Decretului nr. 232/2022, puterea discreționară a Președintelui României, recunoscută de legiuitor prin posibilitatea reglementată de art. 94 lit. a) din Constituție de a retrage decorații, nu trebuie confundată cu excesul de putere. Noțiunea de „putere discreționară” desemnează o anumită marjă de libertate în decizie și acțiune, posibilitatea de a alege între mai multe atitudini posibile.

De altfel, și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ, referindu-se de această dată la puterea executivă, s-a reținut că „Puterea discreționară se exercită în oportunitate, lăsând autorității publice posibilitatea de a alege între mai multe decizii, măsuri sau soluții, conforme din punct de vedere al legalității și care sunt supuse controlului judecătoresc numai în cazul unei erori manifeste de apreciere”.

În plus, pentru soluționarea judicioasă a cauzei, se impune a fi reținut că art. 94 lit. a) din Constituția României, republicată, prevede ca atribuție a Președintelui României și pe aceea „de a conferi decorații și titluri de onoare”, prerogativă exercitată de Președinte în considerarea calității sale de reprezentant al statului român, în conformitate cu dispozițiile art. 80 alin. (1) din Legea fundamentală.

Chiar dacă în Constituție nu este prevăzută, în mod expres, alături de atribuția Președintelui de a conferi titluri și decorații, și aceea de retragere a acestora, aceasta din urmă nu poate fi contestată, întrucât decurge firesc din prerogativa constituțională de a conferi.

După cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 88/2009, „a nega posibilitatea Președintelui de a retrage o decorație înseamnă a restrânge una dintre atribuțiile ce revin în calitatea sa de reprezentant al statului român”.

II.4. Cu privire la procedura de emitere a decretului Președintelui, aduce următoarele lămuriri:

Decretul nr. 232/2022 a fost emis, așa cum se menționează în preambulul acestuia, în temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a Propunerii înaintate de secretarul de stat nr. 1.553/9.02.2022, având la bază Procesul-verbal al ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 02/26.01.2022.

La data de 9.02.2022, secretariatul a înaintat Președintelui României propunerea referitoare la emiterea unui decret privind retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

Așadar, în ceea ce privește procedura de emitere a decretului Președintelui, menționează că există o procedură prealabilă, o operațiune administrativă clar conturată, care se desfășoară anterior emiterii acestuia, la nivelul instituțiilor abilitate de lege, respectiv al secretariatului de stat, după cum urmează:

— anterior înaintării propunerii de atribuire a titlurilor către Președintele României, această instituție analizează cererile și verifică dosarele persoanelor care solicită acordarea calității prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), pct. 3 și eliberează certificatul care atestă calitatea de Luptător cu Rol Determinant, singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile Legii nr. 341/2004;

— după realizarea îndeplinirii condițiilor legale, secretariatul de stat înaintază Președintelui României propunerile de atribuire a titlurilor pentru persoanele ale căror cereri au fost admise, în vederea emiterii decretului și publicării acestuia în Monitorul Oficial;

— anterior înaintării propunerii de retragere a titlurilor către Președintele României, secretariatul de stat procedează la analiza situațiilor apărute după data emiterii decretului de conferire a titlului, mai exact verifică dacă nu au intervenit fapte care să schimbe situația juridică inițială;

— după analizarea condițiilor legale intervenite, în sensul modificării situației juridice, secretariatul de stat înaintază Președintelui României propuneri de retragere a titlurilor, în vederea emiterii decretului și publicării acestuia în Monitorul Oficial;

— în prezenta cauză, secretariatul de stat a procedat la verificarea copiilor de pe hotărârile din dosarele de instanță anexate referatului și constată că cele 47 de persoane au hotărâri judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, printre acestea se regăsește și reclamantul XX, la poziția nr. XX a tabelului;

— în situația în care persoanele nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, modificată, secretariatul de stat retrage certificatul acordat;

— în cazul retragerii unui certificat, secretariatul de stat înaintază Președintelui României propunerea de retragere a titlului atribuit, iar Președintele României, ca urmare a primirii acesteia, ia act și emite decretul de retragere a titlului.

În baza încrederii cu care instituția abilitată de lege a fost investită să facă propuneri în vederea emiterii decretului de către Președintele României (de atribuire sau de retragere a titlului), a dispozițiilor legale care îi reglementează obiectul de activitate, precum și a propriilor verificări cu privire la fapte intervenite, respectiv a hotărârilor judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant și care au schimbat situația juridică, secretariatul de stat, în prezenta cauză, a constatat că reclamantul nu mai îndeplinește cerințele legale și, în consecință, a înaintat propunerea de retragere a titlului către Președintele României.

Cu privire la operațiunea administrativă de verificare efectuată de către secretariatul de stat referitoare la hotărârile judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, anterior menționate, nu pot exista nuanțe, în sensul că secretariatul de stat nu are dreptul de apreciere cu privire la acestea, ci această operațiune presupune o analiză din următoarea perspectivă:

— dacă hotărârea judecătorească în discuție vizează persoana asupra căreia s-a modificat situația juridică, intervenită ulterior momentului emiterii decretului de acordare a titlului;

— dacă obiectul hotărârii judecătorești are legătură cu aspecte legate de acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant a persoanei în cauză;

— dacă hotărârea judecătorească este definitivă sau a rămas definitivă prin nerecurare.

Prin urmare, cu privire la îndeplinirea condițiilor legale cu privire la orice persoană care se află în situația pe care o analizează, secretariatul de stat este ținut să realizeze verificarea cerințelor legale, să ia decizia de a formula și înainta propunerea de retragere, această activitate nefiind atributul Președintelui României. Această atribuție legală aparține în exclusivitate altui subiect de drept calificat, titularului prevăzut de lege — secretariatul de stat, emitentul propunerii, întrucât exclusiv această instituție își asumă răspunderea cu privire la conținutul propunerii transmise Președintelui României.

Cu ocazia emiterii decretelor care au la bază propuneri din partea altor instituții, Președintele României acționează în baza prezumției legalității, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate. Așadar, câtă vreme propunerea secretariatului de stat nu a fost retrasă, nu i se poate imputa Președintelui României că a emis un act nelegal.

Președintele României a acționat cu bună-credință în vederea emiterii decretului, în baza unei propuneri legale, formulate de secretariat, conform procedurii instituite.

Propunerea secretariatului de stat, fiind act administrativ, beneficia, la data comunicării către Președintele României, de prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate, fiind titlu executoriu.

Eventuala neexecutare a acestui act administrativ (respectiv, neemiterea decretului de retragere a titlului) ar fi fost contrară unei bune ordini juridice, într-un stat de drept și o democrație constituțională.

A induce ideea că există o culpă și în sarcina emitentului decretului înseamnă a admite că acesta nu ar mai trebui în activitatea de emitere a decretelor să opereze cu prezumțiile de legalitate, autenticitate și veridicitate a propunerilor venite din partea altor instituții, lucru care ar echivala cu o ingerință a Președintelui României/Administrației Prezidențiale în activitatea acestor instituții, precum și o încălcare a prerogativelor legale și constituționale ale Președintelui României.

II.5. Președintele României, cu ocazia acordării sau retragerii unui titlu sau a unei decorații, în baza unei propuneri, nu poate face o evaluare a modului în care autoritatea care are dreptul de a formula acea propunere a analizat situația de fapt și de drept. În primul rând, pentru că nu dispune de mijloacele necesare pentru această verificare (de exemplu, în cazul de față, nu are posibilitatea verificării dosarelor fiecărei persoane cu privire la care se formulează propunerea), iar în al doilea rând, se pornește de la premisa că acea documentație care însoțește propunerea respectă toate prevederile legale aplicabile.

Relevantă este Decizia Curții Constituționale nr. 58/2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 465/2021, considerentele sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, astfel:

— paragraful 21 „(...) Curtea constată că numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței (...) se desfășoară cu aportul unor instituții publice, întrucât (...) membrilor Plenului Consiliului Concurenței se realizează de către Președintele României, la propunerea Colegiului (...);

— paragraful 22 „Curtea observă că normele referitoare la numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței (...) dau eficiență principiului constituțional al colaborării puterilor în stat (...);

— paragraful 26 „(...) autoritățile și instituțiile publice (...) trebuie să aibă în vedere și să țină seama de principiul loialității constituționale circumscris de art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborat cu principiul bunei-credințe prevăzut de art. 57 din Legea fundamentală și să depună toate diligențele necesare pentru respectarea termenelor (...) precum și să procedeze la demararea procedurilor privind desemnarea noilor membrii, astfel încât, în procesul de interpretare și de aplicare a legii să dea eficiență principiul legalității, potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legislației este obligatorie, care este de esență cerințelor statului de drept.”

II.6. Pe de altă parte, arată și faptul că Președintele României, cu ocazia exercitării prerogativei constituționale de retragere a unui titlu sau a unei decorații în baza unei propuneri formulate ca urmare a unor soluții a instanței de judecată, nu poate face o evaluare a modului în care instanțele judecătorești au soluționat dosarele, a temeiniciei considerentelor care au stat la baza soluționării acestor dosare, întrucât o asemenea evaluare ar echivala cu o ingerință nepermisă în activitatea puterii judecătorești și ar încălca principiul constituțional al separației puterilor în stat.

II.7. Cu privire la dreptul de apreciere al Președintelui în privința acordării sau retragerii unei decorații, arată că, în decizia anterior citată, Curtea Constituțională a constatat următoarele: „Decorarea, ca urmare a unor merite deosebite și a întrunirii diverselor condiții prevăzute de legea specială, nu constituie un drept, ci o vocație a persoanei, neavând o consacrare legală și, cu atât mai puțin, constituțională. În niciun caz nu se poate aplica teoria potrivit căreia drepturile, odată câștigate, nu mai pot fi pierdute.”

II.8. În calitate de reprezentant al statului român, Președintele României este cel care ia decizia în privința acordării sau retragerii unei decorații.

În consecință, Președintele României, ca titular al dreptului de apreciere ce a stat la baza emiterii Decretului nr. 232/2022, și-a exercitat acest drept în strictă conformitate cu prerogativele prevăzute de Constituție și cu dispozițiile legale speciale.

Președintele României, în calitatea sa de reprezentant al statului român, potrivit art. 80 alin. (1) din Legea fundamentală, are atribuția exclusivă de a conferi și, totodată, de a retrage decorații și titluri de onoare, potrivit art. 94 lit. a) din Constituție. Legiuitorul constituant a prevăzut expres atribuția Președintelui României de a conferi decorații, fără a limita în vreun fel această prerogativă, așa cum a făcut-o în cazul numirii în funcții publice, unde art. 94 lit. c) din Constituție face trimitere la condițiile prevăzute de lege.

II.9. Mai arată că, în speță, au fost respectate și dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituție, referitoare la necesitatea contrasemnării de către prim-ministru a decretelor emise de către Președinte în temeiul art. 94 lit. a) din Constituție.

Pentru toate argumentele prezentate, solicită a se constata că Decretul nr. 232/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 1 martie 2022, prin care reclamantului i-a fost retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, a fost emis cu respectarea tuturor prevederilor constituționale și legale aplicabile și, pe cale de consecință, să se respingă cererea reclamantului de anulare a acestui act administrativ, ca neîntemeiată.

La termenul din data de 23.01.2023 instanța a pus în discuție excepția inadmisibilității acțiunii, care, prin Încheierea din data de 6.02.2023, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La data de 26.01.2023 reclamantul XX a depus cerere de suspendare a judecării prezentei cauze, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, până la soluționarea definitivă a Dosarului nr. XX aflat pe rolul Curții de Apel Constanța, la care a înțeles să renunțe, la termenul de judecată din data de 20.03.2023.

La data de 17.03.2023, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, în temeiul art. 63 din Codul de procedură civilă, a formulat cerere de intervenție, prin care a solicitat introducerea în cauză a secretariatului de stat, în calitate de intervenient pentru pârâta Administrația Prezidențială.

Prin Încheierea din data de 3.04.2023, a fost admisă în principiu cererea de intervenție accesorie în interesul pârâtului Președintele României, formulată de intervenientul accesoriu **Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989**, și, în temeiul dispozițiilor art. 16¹ teza a doua din Legea nr. 554/2004, s-a dispus introducerea în cauză, în calitate de intervenient, a prim-ministrului.

La data de 24.04.2023, **intervenientul prim-ministrul României** a depus întâmpinare la cererea de chemare în judecată prin care se solicită anularea în parte a Decretului nr. 232/2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant,

emis de Președintele României, arătând că din examinarea actelor ce i-au fost comunicate și a informațiilor din sistemul informatic ECRIS reiese că reclamantul a depus cererea de introducere în cauză a prim-ministrului României la termenul din 3.04.2023, în afara termenului procedural stabilit de art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, instanța urmează să o respingă ca tardivă și nu poate dispune disjungerea și judecarea ei separată de cererea de chemare în judecată.

Pentru aceste considerente, întrucât cerința referitoare la termenul procedural în care poate fi modificată cererea de chemare în judecată nu este îndeplinită în cauză, solicită admiterea excepției și respingerea cererii de introducere în cauză a prim-ministrului României ca tardiv formulată.

În subsidiar, pentru cazul în care instanța va stabili că cererea de introducere în cauză a prim-ministrului României nu ar fi tardiv formulată, solicită ca instanța să analizeze și să se pronunțe cu privire la:

Excepția lipsei calității procesuale pasive a prim-ministrului României

Instanța de judecată, fiind interesată în pronunțarea unei soluții legale și temeinice, are obligația să verifice calitatea procesuală a fiecărei părți, în privința pârâților trebuind să constate că sunt titularii obligației ce formează conținutul raportului juridic de drept material dedus judecății.

Raportul de drept procesual nu se poate lega valabil decât între titularii dreptului ce rezultă din raportul de drept material dedus judecății, calitatea procesuală pasivă fiind condiționată de existența identității dintre pârât și cel obligat în raportul juridic, adică subiectul pasiv.

Potrivit dispozițiilor art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă, partea reclamantă, fiind cea care a promovat acțiunea, avea obligația de a indica obiectul cererii de chemare în judecată, iar lit. d) a aceluiași articol impune arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea. Obiectul cererii de chemare în judecată, pretenția concretă a părții reclamante, trebuie să îndeplinească anumite cerințe: să fie licit, să fie posibil și să fie determinat, identificat cu exactitate.

De asemenea, partea reclamantă trebuie să arate în cerere împrejurările de fapt care au determinat-o să ceară concursul justiției, deci să arate concret în ce mod dreptul său subiectiv a fost încălcat sau nesocotit de către pârâtul chemat în judecată.

Motivarea în fapt a cererii trebuie să fie însoțită și de motivarea în drept, partea reclamantă având obligația de a indica și cauza cererii sale, temeiul juridic al acesteia, actul sau fapta juridică care constituie fundamentul direct și imediat al dreptului reclamat.

Prin aceste elemente, partea reclamantă justifică îndreptățirea sa de a introduce cererea împotriva pârâtului, deci calitatea procesuală activă și pasivă.

În speță, la formularea acțiunii împotriva prim-ministrului României, reclamantul nu a respectat condițiile de fond, sub aspectul elementelor acțiunii civile, neprecizând suficient obiectul cererii de chemare în judecată și cauza juridică a acesteia.

Reclamantul nu a arătat care sunt drepturile subiective vătămate de către pârâtul prim-ministrul României.

Din această perspectivă, solicită a se observa că poziția procesuală a prim-ministrului României într-un litigiu de contencios administrativ poate fi justificată numai în raport cu actele administrative pe care, în temeiul dispozițiilor art. 29 din O.U.G. nr. 57/2019, le-a emis sau urmează să le emită.

Trebuie reținut că, potrivit dispozițiilor menționate ale art. 29 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019, modificată și completată, „în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, prim-ministrul emite decizii, care sunt acte administrative”.

Însă, în litigiul dedus judecății nu se contestă vreun act administrativ tipic sau asimilat al prim-ministrului României, în sensul dispozițiilor Legii nr. 554/2004, modificată și completată.

În speță, se observă că reclamantul solicită, în esență, anularea în parte a Decretului nr. 232/2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, acțiunea având ca obiect actul administrativ emis de Președintele României în temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată.

Potrivit acestor prevederi, „în exercitarea atribuțiilor sale, Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial al României”.

În aceste condiții, este evident că Președintele României poate sta în justiție, în calitate de pârât, atunci când este contestată legalitatea actelor administrative pe care le emite, în acest caz fiind în prezența unei capacități juridice speciale de drept public.

Acordând acestei autorități dreptul de a emite acte administrative, legea îi acordă și capacitatea de a sta în judecată, atunci când instanțele judecătorești exercită controlul legalității actelor sale.

Prim-ministrul României, nefiind emitent al decretului dedus judecății, nu poate avea calitate procesuală pasivă în prezenta cauză și nu poate fi obligat la realizarea pretențiilor părții reclamante.

Contrar opiniei părții reclamante, împrejurarea că Decretul nr. 232/2022 a fost contrasemnat de prim-ministrul României nu poate fi interpretată, în lipsa oricărui temei legal, în sensul că această autoritate distinctă ar avea calitatea de emitent al actului administrativ ce se solicită a fi anulat.

Interesul atragerii în proces a prim-ministrului României, pe motiv că acest demers i-ar face opozabilă hotărârea judecătorească, nu este de natură să justifice respingerea excepției câtă vreme calitatea procesuală pasivă presupune existența unei identități între persoana chemată în judecată (pârâtul) și cel care este subiect pasiv în raportul juridic dedus judecății, condiție neîndeplinită în cauză.

Particularizând, în situația în care pretențiile formulate prin acțiune, alcătuind obiectul cererii de chemare în judecată, constau în anularea în parte a Decretului nr. 232/2022, ținând seama că subiectele raportului juridic administrativ sunt determinate, stabilirea calității procesuale nu ar fi trebuit să prezinte dificultăți pentru reclamant, părțile din raportul de drept procesual fiind identice cu subiectele raportului juridic de drept substanțial.

Este adevărat că prim-ministrul României, în temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, respectiv al art. 33 din O.U.G. nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, contrasemnează decretul emis de Președintele României.

Cu toate acestea, așa cum au mai arătat, actele pe care le emite prim-ministrul României, conform prevederilor art. 29 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019, modificată și completată, sunt decizii.

De aici rezultă clar rolul prim-ministrului României, acesta neavând calitate procesuală pasivă într-un asemenea litigiu, neputându-se pune semnul egalității între emiterea și contrasemnarea decretului ce se solicită a fi anulat parțial.

În esență, pentru soluționarea judicioasă a cauzei trebuie reținut că, în speță, nu se solicită a fi analizată și stabilită răspunderea juridică administrativă a prim-ministrului României, determinată de adoptarea vreunui act administrativ nelegal sau nesoluționarea în termen a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Întrucât prim-ministrul României nu este emitent al Decretului nr. 232/2022, atragerea acestei entități în litisconsorțiu procesual pasiv nu este întemeiată, acesta neputând sta în calitate de pârât în cauză.

Pentru motivele arătate, având în vedere obiectul precizat al cererii de chemare în judecată, stabilit potrivit principiului disponibilității de partea reclamantă, solicită admiterea excepției invocate și respingerea în tot a acțiunii față de prim-ministrul României, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

II.2. Pe fondul cererii de anulare în parte a Decretului nr. 232/2022, emis de Președintele României, solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Analizând din perspectiva dispozițiilor art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004 cererea de anulare a Decretului nr. 232/2022 emis de Președintele României, se poate observa că susținerile reclamantului privind nelegalitatea actului prin care i-a fost retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, conferit prin Decretul nr. 1.053/2019, sunt vădit nefondate.

Contrar celor afirmate de partea reclamantă, Decretul nr. 232/2022 a fost legal emis de Președintele României în temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții nu se susține critica reclamantului referitoare la nemotivarea Decretului nr. 232/2022, emis de Președintele României, actul contestat întrunind exigențele de formă impuse de lege, prin indicarea în cuprinsul său a temeiurilor de drept avute în vedere la emitere.

Astfel, pentru soluționarea judicioasă a cauzei, se impune a fi reținut că art. 94 lit. a) din Constituția României, republicată, prevede ca atribuție a Președintelui României și pe aceea „de a conferi decorații și titluri de onoare”, prerogativă exercitată de Președinte în considerarea calității sale de reprezentant al statului român, în conformitate cu dispozițiile art. 80 alin. (1) din Legea fundamentală.

În acest sens, Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, exprimă și dezvoltă, prin dispozițiile ei speciale, această atribuție de rang constituțional a Președintelui.

Potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, „Titlurile instituite la alin. (1) se vor acorda în condițiile prezentei legi, avându-se în vedere calitățile și titlurile atestate, potrivit Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările ulterioare, doar pentru cazurile în care solicitantul este posesor al certificatului și titular al brevetului de atestare a titlului acordat de către Președintele României, prin decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Totodată, retragerea titlurilor este prevăzută atât de dispozițiile Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, cât și de cele ale H.G. nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, chiar dacă în Constituție nu este prevăzută, în mod expres, alături de atribuția Președintelui de a conferi titlurile, și aceea de retragere a acestora, competența retragerii nu poate fi contestată, întrucât decurge firesc din prerogativa constituțională de a conferi.

Deci, fiind lămurită competența Președintelui de a conferi și de a retrage titlurile, în ceea ce privește susținerile reclamantului din cuprinsul cererii de chemare în judecată, potrivit cărora actul administrativ atacat ar fi complet nemotivat, solicită respingerea, ca neîntemeiate.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul reclamantului, în sensul că Decretul nr. 232/2022 ar fi nemotivat și nelegal, cât timp actul

a fost motivat în drept prin indicarea legislației corespunzătoare în preambulul său, fiind întrunite exigențele de formă impuse de lege.

Pe de altă parte, din analiza comparată a decretelor nr. 1.053/2019 și nr. 232/2022, rezultă că actul contestat în prezenta cauză a fost emis cu respectarea regulilor paralelismului și simetriei juridice, întrunind cerințele de legalitate.

Altfel spus, dacă actul prin care reclamantului i-a fost conferit titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” nu trebuia motivat în fapt, corelativ, nici cel de retragere a titlului nu era necesar a fi motivat în fapt.

În cazul în care, prin reducere la absurd, sunt acceptate aserțiunile reclamantului referitoare la nelegalitatea retragerii titlului, pentru o pretinsă nemotivare a actului dedus judecării, urmează să se constate că aceeași logică juridică determină nelegalitatea acordării titlului, pentru toate argumentele de fapt și de drept prezentate în motivarea cererii de chemare în judecată.

Totodată, din analiza jurisprudenței comunitare rezultă că elementul fundamental al caracterului suficient al motivării actului administrativ este cel al legalității. Conform acestei jurisprudențe, este suficientă motivarea care arată aplicarea legilor în vigoare în momentul adoptării actului și care este capabilă să explice soluția aleasă de administrație.

După cum s-a reținut în doctrină și jurisprudență, pentru a aprecia îndeplinirea obligației de motivare a acestui gen de act administrativ, trebuie întotdeauna să existe cel puțin un început de motivare, pentru că motivarea poate fi completată în fața judecătorului.

În speță, este necontestat de către reclamant că situația sa se circumscrie ipotezei instituite prin dispozițiile art. 49¹ alin. (2) lit. b), potrivit cărora „Prin sintagma elemente de noutate se înțelege: (...)

b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea certificatului preschimbabil sau a noului certificat ori încălcarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

Așa cum rezultă din conținutul proceselor-verbale întocmite de comisia prevăzută la art. 49 din H.G. nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, aceasta a luat act de incidența autorității de lucru judecat a Deciziei civile nr. XX, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. XX, prin care instanța de judecată a respins recursul formulat împotriva Sentinței civile nr. XX, pronunțată de Tribunalul Brașov.

În final, dar nu în ultimul rând, arată că au fost respectate, în speță, și dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituție, referitoare la necesitatea contrasemnării de către prim-ministrul României a decretelor emise de către Președinte în temeiul art. 94 lit. a) din Legea fundamentală.

Așa cum au mai arătat, legiuitorul a prevăzut atribuția Președintelui României de a conferi, respectiv de a retrage decorații și titluri, în îndeplinirea acesteia Președintele dispunând de o putere discreționară, asigurată de instituția contrasemnării.

În ceea ce privește instituția contrasemnării, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că „rațiunea obligației de a se contrasemna aceste decrete de către prim-ministru constă tocmai în exercitarea unui control parlamentar indirect ce (ține de principiul democrației constituționale instituit prin art. 1 alin. (4) din Constituție, republicată. (...)

Contrasemnarea este contrapartida la statutul politic al Președintelui, care nu răspunde politic în fața Parlamentului”.

Pe de altă parte, mai trebuie observat că, în jurisprudența instanței de contencios constituțional, a fost constant subliniată importanța principiului constituțional general al comportamentului loial, principiu care derivă din prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție și este garantat de alin. (5) al aceluiași articol constituțional.

În acest sens, Curtea Constituțională a stabilit că revine, în principal, autorităților publice sarcina de a-l aplica și respecta în raport cu valorile și principiile Constituției, inclusiv față de principiul consacrat de art. 147 alin. (4) din Constituție, referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor instanței constituționale.

În speță, fiind îndeplinite condițiile pentru aplicarea ipotezei prevăzute de art. 100 alin. (2) teză finală din Constituție, văzând și principiul loialității constituționale, cristalizat în jurisprudența Curții Constituționale, ce presupune, *inter alia*, cooperarea loială între organele ce exercită puterea în stat, prim-ministrul României a contrasemnat decretul contestat, cu respectarea strictă a atribuțiilor și competențelor sale legale.

În concluzie, pentru motivele arătate, solicită respingerea cererii reclamantului de anulare a Decretului nr. 232/2022, emis de Președintele României, ca neîntemeiată.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Prin Decretul nr. 232/25.02.2023 a fost retras titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” persoanelor prevăzute în anexa parte integrantă a decretului, la poziția nr. 1 fiind nominalizat reclamantul XX și făcută mențiunea că hotărârea judecătorească definitivă prin care a fost respinsă cererea de acordare a calității de LRD este reprezentată de Decizia civilă nr. XX pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. XX.

Emiterea decretului a avut la bază propunerea formulată de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, prin Adresa înregistrată cu nr. 1.553/9.02.2022, însoțită de hotărârile judecătorești invocate în propunere și de procesele-verbale ale ședințelor Comisiei nr. 49, constituită în baza Ordinului nr. 2/2022, în vederea aplicării prevederilor art. 49 din H.G. nr. 1.412/2004.

Potrivit prevederilor H.G. nr. 1.412/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoașterii pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, art. 49 alin. (2), „În cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice ori juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, SSPR va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora”.

Conform dispozițiilor art. 49¹ alin. (2), „Prin sintagma *elemente de noutate* se înțelege: a) hotărârile judecătorești definitive prin care se constată încălcarea art. 3 alin. (6) și art. 8 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea

certificatului preschimbat sau a noului certificat ori încălcarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) hotărârile judecătorești definitive, prin care s-a dispus anularea certificatului”.

Așadar, având în vedere prevederile menționate, s-a apreciat că reclamantul XX se află în situația prevăzută de art. 49 alin. (2) din H.G. nr. 1.412/2004, întrucât prin Decizia civilă nr. XX, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. XX, s-a constatat că acesta nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de Legea nr. 341/2004, fiindu-i respinsă în mod definitiv cererea privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant.

Rezultă însă din considerentele hotărârii judecătorești definitive, care a stat la baza propunerii retragerii titlului, că instanța a constatat că cererea reclamantului XX de acordare a titlului de Luptător cu Rol Determinant a fost soluționată prin admitere, prin Decizia nr. XX, emisă de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, și, astfel, nu există un refuz al autorității de emitere a certificatului, acest lucru fiind numai o chestiune de aplicare a Deciziei nr. XX.

Așadar, hotărârea judecătorească nu respinge cererea de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant pe fond, astfel cum a reținut secretariatul de stat, ci respinge cererea de obligare la emiterea noului certificat, pentru argumentele de fapt și de drept menționate în mod clar în considerentele hotărârii, argumente care nu țin de îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor legale prevăzute de Legea nr. 341/2004.

În această situație, se constată că în cauză nu sunt incidente prevederile art. 49 alin. (2) din H.G. nr. 1.412/2004, reclamantul XX nefiind în situația neîndeplinirii condițiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004, având în vedere, distinct de hotărârea judecătorească menționată, că nu s-a făcut dovada că Decizia nr. XX, emisă de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, a fost revocată sau anulată.

Din acest punct de vedere, Decretul nr. 232/25.02.2022, în privința poziției nr. 1 din anexă, este nelegal, situația juridică constatată prin Decizia civilă nr. XX, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. XX, fiind opusă celei învederate de secretariatul de stat.

Întrucât emiterea actului administrativ care produce efectul juridic al retragerii titlului de LRD deja recunoscut anterior este reprezentat de decretul emis de Președintele României, propunerea secretariatului de stat fiind operațiunea administrativă prealabilă, considerăm că și pârâtul avea obligația legală, prin serviciile sale specializate, să analizeze propunerea, care a fost și însoțită, de altfel, de hotărârile judecătorești definitive menționate, și să constate că în privința reclamantului nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru emiterea decretului de retragere a titlului.

Față de toate aceste argumente, constatând că reclamantul XX este vătămat prin emiterea Decretului nr. 232/25.02.2023 — poziția nr. 1 din anexă, în baza prevederilor art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite acțiunea formulată și va anula în parte Decretul nr. 232/25.02.2023 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, emis de Președintele României, numai cu privire la poziția 1 din anexă, referitor la reclamant.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XX, cu domiciliul în XX, în contradictoriu cu pârâtul Președintele României (Administrația Prezidențială), cu sediul în XX, și intervenientul prim-ministrul, cu sediul în XX.

Anulează în parte Decretul nr. 232/25.02.2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, emis de Președintele României, numai cu privire la poziția 1 din anexă, referitor la XX.

Respinge cererea de intervenție formulată de intervenientul accesoriu Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în perioada 1945-1989.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Curtea de Apel Constanța, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, astăzi, 26.06.2023.

PREȘEDINTE

XX

Grefier,

XX

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

